

[Rønholt]

samfundet, og det har vel også været det oprindelige ønske, da man indførte loven om gave- og arveafgiftsfri overførsel til børn og børnebørn.

Uddannelses- og boligopsparingsordningerne med statstilskud er et andet eksempel på tilskyndelse til en større privat opsparing.

Svar (20/2 91):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Børn og børnebørn kan fra en arvelader eller gavegiver modtage en arv eller en årlig gave på 8.000 kr. uden at skulle betale afgift. Afgiftsfri er endvidere gaver bestående af møbler og andet udstyr, hvis værdi ikke overstiger 5.000 kr. årligt.

Hvis barnets forældre har ordnet deres formueforhold således, at de dels har et formuefællesskab, dels har hver en særejeformue, kan barnet årligt modtage i alt 3 afgiftsfri gaver fra forældrene.

Jeg er enig i, at det er vigtigt at tilskynde til en øget privat opsparing. Efter mit skøn er det dog nok begrænset, hvilken tilskyndelse til opsparing der vil ligge i en justering af de afgiftsfri bundbeløb i disse afgiftsskalaer. Modtagerne af de afgiftsfri gaver vil måske tit være tilbøjelige til at bruge pengene med det samme.

Jeg vil gerne være opmærksom på det spørgsmål, hr. Rønholt har rejst, men regeringen har ikke for øjeblikket planer om at forhøje beløbene.

Spm. nr. S 186

Til *skatteministeren* (8/2 91) af:

Rønholt (KF):

»Hvor stort ville beløbet på kr. 8.000, som i dag kan overdrages til børn og børnebørn uden gave- eller arveafgift, have været, dersom det havde været pristalsreguleret?«

Begrundelse

Det må formodes, at den private opsparing vil stige, dersom det gave- og afgiftsfri beløb på kr. 8.000 bliver pristalsreguleret.

Svar (21/2 91):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Beløbsgrænsen for overdragelse af arve- og gaveafgiftsfri beløb til børn og børnebørn blev sidst forhøjet pr. 1. januar 1973.

Hvis grænsen var blevet reguleret med udviklingen i forbrugerindekset siden 1973, ville den i 1990 have været ca. 29.500 kr.

Spm. nr. S 187

Til *socialministeren* (8/2 91) af:

Tom Behnke (FP):

»Hvorledes vil ministeren sikre, at der ikke ydes tilskud efter bistandsloven til udgifter til hunde ud over i de situationer, hvor der er tale om egentlige førerhunde?«

Begrundelse

Der henvises til spørgsmål nr. S 1161, 1989-90, af Kim Behnke, hvor ministeren ikke afviste, at der kan udbetales tilskud efter bistandsloven til udgifter til hunde.

Spørgeren har ladet sig fortælle, at bistandsklienter, herunder narkomaner og såkaldte bumser, kan få op til 800 kr. om måneden i tilskud til deres hunde.

Spørgeren har ligeledes ladet sig fortælle, at pengene ikke bruges til hundene, idet hundene blot er et prestigespørgsmål. Pengene går til gengæld i langt de fleste tilfælde til køb af narko og alkohol, idet de pågældende bistandsklienter tænker mere på deres eget ve og vel end på hundens.

Det er naturligtvis ikke alle bistandsklienter med hunde, der på den måde misbruger bistandsloven, men det er specielt et udbredt problem på det indre Vesterbro i København og lignende steder/miljøer, og ovennævnte er generelle betragtninger.

Personer, der af førligheds-mæssige grunde har et nødvendigt behov for en hund, skal naturligvis undtages.

Svar (18/2 91):

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Kontanthjælp efter bistandslovens § 37 består af en grundydelse, et børnetillæg og et boligtillæg.

Grundydelsen og børnetillægget ydes efter faste takster, mens boligtillægget beregnes efter de faktiske udgifter ved boligen.